

1214 – 14. desember

Hør, så skal deres sjel leve! Jes 55: 3.

Legg merke til hvordan profeten her stadfester hele Skriftens store hovedlære; at det er gjennom troen vi blir rettferdiggjort for Gud!

Paulus sier: «Troen kommer av forkynnelsen», og Kristus: «Dere er alt rene på grunn av det ord jeg har talt til dere». Dere har ikke foretatt dere mer enn å høre det jeg har talt til dere. Mine ord har så født troen i hjertene deres. Og så er dere alt rene. Dette er det altså Kristus selv som sier, han som skal dømme på den siste dag.

Når da Skriften knytter hele vår frelse opp bare til dette korte ordet troen, vil vi samle all vår oppmerksomhet om akkurat dette: Hvordan kommer vi til troen? Og hva er troen?

Hvert eneste vakt menneske som søker å bli frelst, møter til sist dette punktet som det store problemet. Og hele hans frelse avhenger jo av det svaret han får på dette spørsmålet.

Men hør da hva Herrens Ånd sier om dette: «Hør, så skal deres sjel leve!» Bare: Hør! Troen kommer av å høre. Troen kommer ikke av seg selv. Det er alle vakte menneskers store feil, at de bare tenker og tenker, og bare fortsetter å tenke. Men hører ikke hva Gud sier.

Troen skapes ikke på denne måten. Heller ikke av bare å ønske og vente på Den Hellige Ånd. Og heller ikke ved å arbeide på sitt eget hjerte for å få det til å tro.

Nei, Kristus sier altså: «på grunn av det ord jeg har talt til dere». Stans nå opp og hør hva det er Gud sier! Ta Gud på ordet, og stol på at han ikke lyver! Det må se så ille ut som det vil med din gudsfrykt eller din mislykte omvendelse, og uansett hvor lite du føler i hjertet ditt. Kan du bare ta Gud på ordet, og med hjertets tro klynge deg til hans vitnesbyrd om Kristus. Så har du også straks hele Frelseren og alt hans fullbrakte verk for deg.

Legg merke til hvor herlig apostelen Paulus taler om dette i Rom 10: «Den rettferdighet som er av troen taler på denne måten: Si ikke i ditt hjerte: Hvem skal stige opp til himmelen? – det vil si for å hente Kristus ned. Eller: Hvem skal fare ned i avgrunnen? – det vil si for å hente Kristus opp fra de døde. For hva sier Skriften? Ordet er ganske nær deg, i din munn og i ditt hjerte, det er troens ord som vi forkynner».

Hør på denne lærdommen! Se ikke hit eller dit etter Kristus, sier apostelen. Speid ikke rundt omkring i verdensrommet, i det tåkete, uendelig fjerne. Hva sier Skriften? Ordet er ganske nær deg. Hør! Du har Ordet – Ordet som skaper troen! Ja, men Kristus –? Men hører du ikke? Du har jo Ordet! Ta Ordet til deg, så har du Kristus.

Du synes Kristus virker så langt borte, som om han skulle være i himmelen eller i dypet. Du vet ikke hvor han er, eller hvordan og når han skal bli din. Du strekker deg etter ham i noe ubestemt fjernt. Men det behøver du ikke, sier apostelen. For Ordet er ganske nær deg, nemlig det ordet som skaper troen.

Lar du Ordet få innta deg, da lar du Kristus få innta deg. For i samme øyeblikk ordet om Kristus får slippe til i hjertet ditt, har du også Kristus med hele hans fullbrakte verk, ja, med alt Ordet inneholder.

Det er på denne måten troen frelser. Gud gir deg et ord. Du tar Ordet til deg. Og straks har du det Ordet inneholder og lover.

Det var dette Kristus alltid ville lære oss da han gikk omkring og hjalp alle bare med ord. Han sa et ord. De trodde ordet. Og straks skjedde det. Spesielt lærerrikt er eksemplet med den kongelige tjenestemannen, i Joh 4. Sønnen hans ligger for døden. Da går han bort til Jesus og ber ham komme og helbrede sønnen hans. Men Jesus begynner med å refse vantroen. Han sier: «Hvis dere ikke ser tegn og under, vil dere ikke tro». Mannen gjentar likevel sin forbønn. Går Jesus da med ham? Nei, han gir ham et ord: Han sier: «Gå hjem! Din sønn lever!» «Og mannen trodde ordet som Jesus sa til ham, og gikk av sted».

Men mannen var så langt fra hjemmet sitt at først andre dagen møtte han tjenerne som var sendt avsted for å fortelle ham at «din sønn lever!» Og da han fikk vite når det hadde skjedd at det var blitt bedre med ham, forstod han at «det var i samme time som Jesus sa til ham: «Gå hjem! Din sønn lever!»» Altså akkurat når han i tro tok Ordet til seg.

Legg merke til her hva det vil si å «vandre i tro»! Mannen fikk ikke se noe. Han fikk ikke oppleve at Kristus gikk med ham, som han hadde bedt ham om. Han fikk heller ikke noe legemiddel han kunne bære med seg og se på. Han fikk absolutt ingen ting som kunne sees eller kjennes. Han fikk bare et ord. Og bare med Ordet gikk han helt til neste dag. Hele den lange natten måtte han altså bare nøye seg med ordet. Så fikk han stadfestelsen gjennom tjenerne.*

[* Alt sammen også et herlig bilde på vår vandring hele vår lange og mørke «livs-natt». Der vi også bare må vandre i tro til Ordet, – inntil natten er over, og Jesus selv kommer og møter oss – med stadfestelsen på alt Guds ord –!]

[(Oversetterens tilføyelse).]

Av dette skal vi også lære å nøye oss med ett eneste ord fra denne Herren, og vandre i tro til Ordet, uten å se noe av det gå i oppfyllelse.

Det er umåtelig viktig å prente dette dypt inn i hjertet vårt. For det er helt ubegripelig hvor langvarige og pinefulle kvaler det koster mang en sjel å bli løst fra sine følelser, og fatte denne hemmeligheten; at vi må begynne med bare å høre og ta til oss et ord fra Kristus. Og sette vår lit til det.

Stadig vil vi føle noe i vårt eget hjerte, og kjenne en spesiell overnaturlig opplevelse av Åndens liv, før vi kan tro. Men ikke noe av dette vil skje før vi har latt Ordet få slippe til i hjertet vårt.